

de imamo v Ljubljani zalogo mizarских izdelkov iz nemškega Gradca! in de Ljubljančanam ni zameriti, če veliko mizarских reči iz Dunaja dobivajo! — Ignaci Selak iz Žirov je v razstavo poslal podobo nekiga mlina, ki je bila prav umetno napravljena. — Mnogoverstne ženske rokodela, ki so jih nune Ljubljanskiga samostana od svojih učenk v razstavo dale, so bile sploh zlo ogledavane in hvalene; tudi svila, ki jo nune doma pridelujejo, je zlo dopadla. — J. Maucove tanjko vrezane dilice ali furniri za mizarje, ki jih v Mlinšah blizo Moravč réže, so bile hvale vredne. — A. Švenner, pisar v grof Lodronovih fužinah iz zgorniga Estrajha je poslal umetno izdelano podobo mašine z katero se v fužinah raztopleno železo vleče. — F. vitez od Fridau, vlastnik rudarij v Gradcu, je z svojo v razstavo dano železnino imenitno ime svojih fužin zopet poterdil. — J. Rudež, grajšak v Ribnici, je v razstavo poslal nekaj rešet, persternih loncov in skled, ki jih v Ribnici, Soderšici in v Dolenji Vasi toliko izdelujejo, de z njimi ne samó v domačii, ampak tudi po ptujih krajih kupčujejo. Kér je to rokodelstvo imenovanih sosesk nar bolj glasovitno Dolenske strani, bi bili še drugo leseno robo v razstavi radi vidili, ki jo krog Ribnice na debelo izdelujejo. — Baron A. Lacarinovo železo in žebli iz Zagraške fužine na Dolenskim, so sodniki obertniske razstave prav zlo hvalili, posebno pa žeblje. — A. Urbancovi, strugarja v Teržiču, v razstavo dani kolesčiki za usnjarje (Plattierkugeln), so bili lepo izdelani. Od tega časa, kar je neki umeten rokodelc na Krajskim mašino, imenovane kolesčike strugati, iznajdel, se veliko denarjev domačii prihrani, ki so poprej za to oróđe v ptuje dežele, posebno na Dunaj šli. Znajdba te mašine, ki jo A. Urbanc ima, pa ne gré njemu, ampak Tomažu Tomazovicu, ki jo je v letu 1826 v Krajnju vpervič napravil. — Decimalna tehtnica, ki jo je A. Texter umetelni ključar v Teržiču naredil, je bila pohvalena; ravno takó so tudi hvalili podóbo novo znajdene stope in plavža za svinčeno rudo, ki ju je Š. Kompoš rudar iz Černiga Potoka na Koroškim, v razstavo poslal. — Fr. Šarabon, nogovičar iz Teržiča, se je z svojimi nogovicami in morinarskimi čepici raznih farb práv obnesel. — Barkarski žebli Železniškiga žebjarja B. Dolenca so bili dobro blago. — Stari Ljubljanski mizar J. Kendle je mizico v razstavo djal; J. Kobilec, kerznar v Ljubljani pa kožuh iz naj zlahtnejih kožic, kteriga je morde marsikteri kmet imeti želim, če bi bil le manjši cene; 100 gold. je veljal. — Baron Ignaci Herbert iz Celovca je poslal iz svoje fabrike raznih sort svinčene belobe (Bleiweiss), ktera je povsod takó dobro znana, de ima kupcov dovelj po domačii in po ptujim, okoli 20 tavzent centov jo čez leto napravijo. — Zvonarski jermen iz volovskih žil, ki ga je M. Velikajne, remenar iz spodne Idrije v razstavo poslal, je bila dobro izdelana roba. — J. A. Ceitlingerjeve kosé iz Epensteina na Štajerskim slovijo že davnej krog in krog. — Lepe farbe in dobriga jedra je bil rudeči tomošk (damast), ki ga je F. Juh, svilar iz Gorice v razstavo poslal. — J. Pobeheimove, puške iz Borovlj se morajo v primeri majhne cene pohvaliti. — Grof G. Egger, vlastnik raznih fužin iz Celovca je v razstavo djal raznih sort svinčene belobe in jekla, ki ga med nar bolj štejejo, in od kteriga jih je ime-

novana fabrika v pretečenimu letu 651 centov po 36 goldinarjev prodala. — Od Št. Laheinerja pilarja iz Ljubljane smo raznih sort pil vidili. — (Dalje sledi.)

Opomba na hišne gospodinje.

Smiraj bolj se zhaš priblihuje, de boš ve in vaše deklet sopet kolovrate v roke vsele, kteri so še dosti dolgo prasnovali. Ali pa še imate tudi zhefke kolovrate sa to pripravljene? ali morde še smiraj mišlite pri starih krajskih oftati? Nikdar nikar! Šlaba gospodinja, ktera se stariga kolovrata dershi, ako je le v stanu, zhefkiga si napraviti. Kar zhefki kolovrat vezh od domazhiga veljá, se kmalo pridobi s obilnišhi in lepšhi prejo, ki se na zhefkim kolovratu priprede. Isgovor, de na zhefkim kolovratu se je le teshko prešti nauzhiti, nizh ne veljá: vsaka prediza se v enim dnevu tega lahko nauzhi. Ješ fim pred dvema tednama novo kuharzo vdinjal, ki še zhefkiga kolovrata posnala ni; fizer je pa prav urna prediza bila. Ko fim ji zhefki kolovrat podal, je snofam pomerdala in rekla: sakaj pa ne nafhiga navadniga? „Sa tó,“ — fim ji odgovoril — „kér hozhem, de boš hitrejšhi predla in de bomo lepšhi platno dobili!“ S nevoljo se je k njemu vsedla in prešti sazhela. En dan je predla. „Kakó gré, Zilika?“ jo vprašam. Nizh kaj! — mi odgovori: — „Sakaj pa ne?“ — ji rezhem: „krajski kolovrat je bolji, — mi merzhljivo odgovori: „Je pa zhefko platno bolji, kakor krajsko, ji na to pravim in jo puštim. Drugi dan jo sopet vprašam: „kako gre danes, Zilika?“ — „Naj bo no, kadar mora biti!“ mi odgovori bolj prijasniga obrasa. Kaj pa se je tretji dan sgodilo? me bojo moje ljube gospodinje vprašale. Kaj neki? Zilika sedí polna veselja pri zhefkim kolovratu in prede, de je kaj! Lepšhi nit, ki jo dobiva, bolj ji dopade, in hitrejšhi ji gre delo od rok, noga se manj vtrudi: vse to hvali s polnimi uftami. V treh dneh je bila do dobriga spreobrnjena. — De je gola refniza, kar fim tukaj povédal, se vsak lahko priprižha, zhe hozhe le k meni na dom priti. Sakaj bi vam pa tudi refnize ne govoril, faj me nifo Zhehi podkupili, faj je meni vse eno, ali predete na zhefkim ali krajskim kolovratu. Le k vašhimu pridu vaš nagovorjam. Poprimite se zhefkiga kolovrata, de bo v nekih letih flovenški kolovrat postal. Z. k. kmetijska drushba je pri umetnimu mojstru zhefke kolovrate napraviti dala, ki se sa 4 gold. in 20 kr. s vfm oredjem vred v pisarnizi te drushbe dobivajo.

Dr. Bleiweis.

Jezhmenova rodovitnost.

Gospod Šhparoviz lastnik, tudi prodajavez zefarskiga tobaka in fhtempelnov v Višhnjigori, je posno jefen 1843 en mernik osimiga jezhhmena na posebno dobro njivizo vsejal. Sima je bila posebno jezhhmenam slo fhhkodljiva, veliko ga je poseblo, takó, de so osimne jezhhmene spomlad vezhidel podoravali. Tudi Šhparovzov jezhhmen je takó posebel, de je le sem ter tje kakšna bilika oftala. Mišlil je tako redik jezhhmen še podorati, vender se premišli in pravi: Ne podorajmo, ampak pušimo ga, naj srašte kolikor hozhe, bomo le vidili, kaj bo naredil, kér je tako redek?

Glejte zhudo! ko so jezhhmen eniga mernika fejanja posheli, ga je bilo ravno 10 kop in 12 sno-